Education Journal of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University
Vol. 3 No.1, Article ID: e0599

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมัยใหม่
Context-Based Learning Content

Received: April 4, 2023 **Revised:** April 27, 2023 **Accepted:** April 28, 2023

สุชาดา จิตกล้า[1*] และประกอบ ใจมั่น[2]
Suchada Chitkla[1*] and Prakob Jaiman[2]

[1] หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 80280
[1] Doctor of Philosophy in Innovation Management for Development, Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat, 80280
[2] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 80280
[2] Department of Innovation Management for Development, Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, 80280

*Corresponding Author, E-mail: suchada_chi@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมัยใหม่ คือ การผสมผสานการจัดการเรียนรู้โดยการนำกรอบทฤษฎี หลักการ และแนวคิดที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการจัดการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ซึ่งจะต้องรวบรวมองค์ความรู้ในเนื้อหาวิชามาบูรณาการกับสถานการณ์ปัจจุบันที่พบเจอในสถานศึกษาที่ได้ปฏิบัติงาน นักศึกษาจึงจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีรอบตัว (T) ร่วมกับการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ (A) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ เพื่อนำมาออกแบบการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยตามเนื้อหา (C) ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ให้มีความสอดคล้องกับวัยพัฒนาการ (L) และบริบท (X) ของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ให้การออกแบบการณ์จัดประสบการณ์นั้น นักศึกษาจึงควรมีทักษะในการวิจัย (R) ที่เป็นพื้นฐานของการสังเกตพัฒนาการซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมพัฒนาการ ทำให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน รวมทั้งยังเป็นการปลูกฝังการเป็นครูมืออาชีพที่มีสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู

คำสำคัญ : สมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ และนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

Abstract

The learning management model based on modern concepts combines learning management using theoretical frameworks, principles and concepts that are consistent with the changes in the education management system for early childhood education students. which must gather the body of knowledge in the subject matter to be integrated with the current situation in the educational institute that operates Learners need to rely on technology around them (T) along with adult learning (A) that encourages learners. seek knowledge to design an experience for early childhood children according to the content (c) specified in the curriculum of early childhood education B.E. 2560 in accordance with the age, development (L) and context (X) of the educational institution. Students should therefore have research skills (R) that are fundamental to observing the developments that lead to To improve, develop and promote efficiency and effectiveness in work, as well as to instill professional teachers who have competency according to professional standards of teaching knowledge.

Keywords : Competency, Learning Management and Student Teachers Major in Early Childhood Educations Program

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 การออกแบบและสร้างสรรค์นวัตกรรมกลายเป็นสาระสำคัญในการเพิ่มศักยภาพในด้านต่างๆ ภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ทำให้กระบวนการคิดที่นำไปสู่การออกแบบและสร้างสรรค์นวัตกรรมนั้น กลายเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกประเทศให้ความสนใจ และหาแนวทางในการส่งเสริมให้กับประชาชนผ่านระบบการศึกษา เพื่อให้ประชาชนในประเทศมีทักษะดังกล่าว ทำให้ทักษะเหล่านี้กลายเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากต่อการทำงานในอนาคต อีกทั้งในสังคมในปัจจุบันอยู่ในยุคยุคดิจิตอลที่สถานการณ์โลกที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วในทุกวัน การสอนให้ลูกรู้จักเรียนรู้และปรับใช้ความรู้ของตนเองแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้จริงนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญ มีกระบวนการคิดที่รอบด้าน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและปรับตัวอยู่ในสังคมของโลกยุคไร้พรมแดนได้อย่างมีความสุข โดยเด็กเรียนรู้ที่จะนำความรู้และความสามารถที่ตนเองมีอยู่ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันให้เหมาะสมกับสถานการณ์และหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย

ในการจัดการเรียนการสอนระบบการศึกษาวิถีใหม่ในศตวรรษที่ 21 นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ เข้ามามีบทบาทสำคัญสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหา ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ครูผู้สอนจะต้องออกแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทสภาพแวดล้อมทางดิจิทัล โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้ฝึกลงมือทำ (Learning by Doing and Thinking) เพื่อก่อเกิดทักษะ 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะชีวิตและการทำงานทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี สอดคล้องกับ (Panich, 2014) ที่กล่าวถึง จุดเน้นทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมนั้น ผู้สอนจะต้องการออกแบบกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อรองรับคนรุ่นใหม่ (New Generation) หรือ Gen Y ซึ่งเป็นกลุ่มคนอายุระหว่าง 18 - 38 ปี ที่เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีดิจิทัลและอินเทอร์เน็ต มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสารและความรู้ใหม่อย่างรวดเร็ว รวมทั้งมีความคิด วิถีชีวิตและพฤติกรรม แตกต่างไปจากคนรุ่นก่อน

นอกจากนี้ Charungkiatikul (2018) ได้กล่าวถึง ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 1) ทักษะพื้นฐานในการรู้หนังสือได้แก่ สามารถค้นคว้า ใฝ่หาความรู้จากทรัพยากรการ เรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายผ่านการอ่านออกเขียนได้ การคิดคำนวณ การใช้เหตุผลทาง วิทยาศาสตร์ การเงิน สังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น 2) ทักษะการคิด ได้แก่ สามารถใช้เหตุผลและความคิดในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ประเมินค่า คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างดี เป็นต้น 3) ทักษะการทำงาน ได้แก่ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการทำงาน การ ติดต่อสื่อสาร การทำงานเป็นทีม แสดงภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ มีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ดี ริเริ่มงานและดูแลตนเองได้อดทนและขยันทำงานหนัก เป็นต้น 4) ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ สามารถรับรู้เข้าใจการใช้และการจัดการ สื่อสารสนเทศ เปิดใจรับสารและเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเท่าทัน สามารถบริหารจัดการเทคโนโลยี เรียนรู้เทคนิควิทยาการต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสามรถนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เป็นต้น 5) ทักษะการใช้ชีวิต ได้แก่ สามารถแสวงหาความรู้ นำตนเองในการเรียนรู้ได้ มีความมั่นใจในตัวเอง กระตือรือร้นในความรู้ เป็นผู้ผลิต มุ่งความเป็นเลิศ สามารถดำรงชีวิตด้วยความรับผิดชอบ ต่อตนเองและผู้อื่น เป็นพลเมืองที่ดี รู้และเคารพกติกา มีระเบียบวินัย คำนึงถึงสังคม คิดถึงภาพรวม โลก มีคุณธรรม ยึดมั่นในสันติธรรม มีความเป็นไทย เข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม และ แบ่งปันประสบการณ์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า สภาพการณ์ครูไทยกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นอกจากการจัดศึกษา และการเรียนรู้สิ่งหนึ่งที่สำคัญ คือ ครูควรเป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน ครูคือผู้เรียน (Teachers as Learners) ที่ต้องแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพ ครูคือ ผู้ออกแบบการเรียนรู้ (Learning Designer) สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่ปรับไปตามบริบทและลักษณะของชั้นเรียนได้ และการพัฒนาความสามารถครูที่แท้จริงคือการสอนในห้องเรียน และปรับปรุงการสอนจากตรงนั้น แต่สิ่งที่เกิดขึ้นของการพัฒนาครูในปัจจุบัน จะเน้นไปที่การอบรม/การสัมมนาแบบ Hotel-based ซึ่งจัดขึ้นนอกห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่

ทักษะการเรียนรู้สู่ความเป็นครูมืออาชีพ ผลกระทบของโลกาภิวัตน์ต่อการศึกษาไทยจำเป็นต้องเตรียมพร้อมในเชิงรุก โดยเน้นการบริหารจัดการในส่วนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด คือ ปัญหาในชั้นเรียนที่พบเจอในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ก็หนีไม่พ้นเรื่องของการควบคุมชั้นเรียน ด้วยเพราะยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ครูไทยต้องรู้จักหาวิธีการในการดูแลชั้นเรียนที่สร้างสรรค์มากขึ้น ในอดีตเราอาจจะถือไม้เรียวเดินไปเดินมาสร้างความยำเกรงให้เด็กในห้องเรียนหันมาฟังเราได้ แต่ปัจจุบันนี้วิธีการนี้อาจใช้ไม่ได้แล้ว ซ้ำร้ายยังส่งผลเสียต่ออาชีพการทำงานของเราอีกด้วย เพราะการสื่อสารในโลกในยุคปัจจุบันนี้เป็นสิ่งรวดเร็วมาก ภาพที่เรายืนถือไม้เรียวหรือกำลังทำโทษอาจถูกบันทึกและเผยแพร่ในโลกอินเตอร์เน็ต ซึ่งถือแม้ว่าเราจะปรารถนาดีสักแค่ไหน กระแสสังคมที่รับชม ผ่านสื่อแค่ผิวเผินก็พร้อมที่จะโจมตีเรา โดยไม่รับฟังเหตุผลใดๆ ทั้งสิ้น

ครูมืออาชีพ ตามแนวคิดของ Keesukpan (1995) หมายถึง ครูที่ประสบความสำเร็จใน วิชาชีพครู สามารถปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างดีจนประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและมีความเจริญ งอกงามก้าวหน้าในอาชีพครูอย่างต่อเนื่อง จนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้ ลักษณะของครูมือ อาชีพ คือครูที่นอกจากจะมีความรู้ มีคุณธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพแล้ว ยังต้องมีองค์ประกอบ 3I ดังต่อไปนี้ คือ การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะ สื่อสาร (IT & Communication skills) และการออกแบบการเรียนรู้ (Instructional design) หรือออกแบบ วิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้ เทคนิคสำคัญสำหรับครูมืออาชีพ คือ การปรับใช้เทคโนโลยีให้เหมาะกับ บริบทของโรงเรียน ทันสมัย โดยต้องพัฒนา ตนเอง

ให้ทันนักเรียนในเรื่องนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการสอนให้นักเรียนรู้เท่าทันการใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้ต้องสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนของนักเรียน ไม่มุ่งเน้นให้นักเรียนเก่งในวิชาของตน แต่ต้องให้นักเรียนอยากที่จะเรียนวิชาของตนแม้ว่าจะไม่ถนัดก็ตาม โดยครูต้องไม่ยัดเยียดและครูจะต้อง ออกแบบการเรียนรู้ได้หลากหลาย เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับชั้นเรียนแต่ละห้องเรียน เนื่องจากธรรมชาติและบริบทของแต่ละห้องเรียนที่แตกต่างกัน จากศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมัยใหม่มีดังนี้

1. การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking)

การนำแนวคิดวิธีการกระบวนการหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาและการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิผลสูงกว่าเดิม เกิดแรงจูงใจ ในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียนได้อีกด้วย เมื่อความท้าทายนี้บังเกิด เราก็สามารถแก้ได้ด้วยการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ซึ่งเป็นกระบวนการออกแบบโดยยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง (Human-Centered Design) ซึ่งคือหรือการออกแบบให้ถูกใจผู้เรียนนั่นเอง การนำเอากระบวนการของการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking Process) มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาหรือการออกแบบการสอนทำให้ผู้สอนรู้จักคิดวิเคราะห์ในปัญหาที่เกิดขึ้นมากขึ้น รู้อย่างถี่ถ้วน ถ่องแท้ ละเอียด ซึ่งบางครั้งทำให้เราอาจรู้ถึงปัญหาที่แท้จริงที่ซ่อนอยู่ สามารถทำให้รู้ปัญหาได้ถูกจุด และมีวิธีการในการแก้ไขปัญหาที่เป็นลำดับ มีการคิดวิเคราะห์วิธีแก้ไขอย่างถี่ถ้วน และรอบด้าน นั่นทำให้เราสามารถมองวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้รอบมุมหลากหลายมุมมอง และทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือไม่ก็สามารถหาทางแก้อื่นสำรองได้ทันท่วงทีหากทางแก้ที่เลือกไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะเราได้ลองมองทุกมุมมาแล้ว

นอกจากนั้นกระบวนการของการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking Process) ยังก่อให้เกิดการฝึกคิดแบบสร้างสรรค์ในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะนำมาคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา พยายามหาหนทางที่มากกว่าสิ่งที่ตนเองคุ้นเคย ตลอดจนสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นได้เช่นกัน รวมถึงนวัตกรรมที่เกี่ยวกับการศึกษาด้วย เช่นเดียวกับการนำเอากระบวนการของการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking Process) มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาหรือการออกแบบการสอนทำให้ผู้สอนรู้จักคิดวิเคราะห์ในปัญหาที่เกิดขึ้นมากขึ้น รู้อย่างถี่ถ้วน ถ่องแท้ ละเอียด ซึ่งบางครั้งทำให้เราอาจรู้ถึงปัญหาที่แท้จริงที่ซ่อนอยู่ สามารถทำให้รู้ปัญหาได้ถูกจุด และมีวิธีการในการแก้ไขปัญหาที่เป็นลำดับ มีการคิดวิเคราะห์วิธีแก้ไขอย่างถี่ถ้วน และรอบด้าน นั่นทำให้เราสามารถมองวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้รอบมุมหลากหลายมุมมอง และทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือไม่ก็สามารถหาทางแก้อื่นสำรองได้ทันท่วงทีหากทางแก้ที่เลือกไม่ประสบผลสำเร็จ

2. การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (Research-based learning)

Paweenbampen (2017) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน (Research-based learning) ถือเป็นหัวใจหลักของการเรียนรู้ในระดับสูงโดยเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งในระยะหลังได้นำมาประยุกต์ใช้มากขึ้นในระดับอื่น ๆ ผู้สอนจึงควรมีบทบาทในการวางแผนและเตรียมการเพื่อใช้ในขั้นตอนต่างๆ ให้หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชาที่เรียน ทั้งนี้ ผู้สอนยังควรเป็นผู้ทำการวิจัยด้วยตนเองเพื่อจะได้มีพื้นฐานแนวคิดและมีทักษะการวิจัยอย่างดีพอที่จะสื่อสารทำความเข้าใจกับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องและเต็มที่ พร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นและข้อวิจารณ์ของผู้เรียน ขณะเดียวกันผู้เรียนเองจะต้องฝึกและพัฒนาตัวเองให้รู้จักตั้งข้อสงสัยในสภาพแวดล้อมและปัญหาของสังคมอยู่เสมอ เพราะการสงสัยจะเป็นเบื้องต้นของการวิจัย สอดคล้องกับ Sinlarat (2014) กล่าวว่า การระบุปัญหา การคาดคะเนคำตอบหรือการตั้งสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปพร้อมทั้งนำเสนอข้อมูล ที่ช่วยให้ผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพ และ Praditthabatuka et al. (2013) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ที่มีการวิจัยเป็นฐานถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตเพราะเป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับ Khamanee (2017) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานเป็นการจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ใหม่ หรือคำตอบที่เชื่อถือได้โดยใช้กระบวนการวิจัย คือ ขั้นการกำหนดปัญหา ขั้นวิเคราะห์ปัญหา ขั้นเลือกระเบียบวิธีการวิจัย ขั้นรวบรวมและตีความข้อมูล และขั้นสรุปผลการวิจัย ดังที่ Sroysing (2021, p. 381) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะการวิจัยของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การเรียนรู้ตามกรอบแนวคิด TPACK-XL

เป็นกรอบที่ใช้ในการพัฒนาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำเข้าร่วมศูนย์กลางของความรู้ (Content Knowledge) ทักษะในการใช้เทคโนโลยี (Technological Knowledge) และทักษะในการออกแบบการเรียนรู้ (Pedagogical Knowledge) โดยนำมารวมกันเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความมั่นใจและมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนุกและท้าทายจะช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาหลักที่ต้องการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงส่งเสริมทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการทำงานเป็นทีม เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตในสังคม โดยกรอบแนวคิด TPACK – XL มีการนำหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับวัย และบริบทของสถานศึกษา ดังที่ Angeli and Valanides, (2009) ได้เสนอ การบูรณาการความรู้โดยใช้ T (เทคโนโลยีการศึกษา), P (การสอน), C (เนื้อหา), L (ผู้เรียน) และ X (บริบท) มาสังเคราะห์ขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ครูใช้ ICT อย่างมีประสิทธิภาพในวิชาชีพของตน ซึ่งศึกษาการรับรู้และบริบทของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของกรอบทฤษฎี ICT-TPCK ในการกำหนดแนวคิดเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับการสอนของครูผู้สอนล่วงหน้า มีรากฐานมาจากการใช้จิตวิทยาการศึกษาและสังคมวิทยา ในการดำเนินการสอนที่มีประสิทธิภาพ

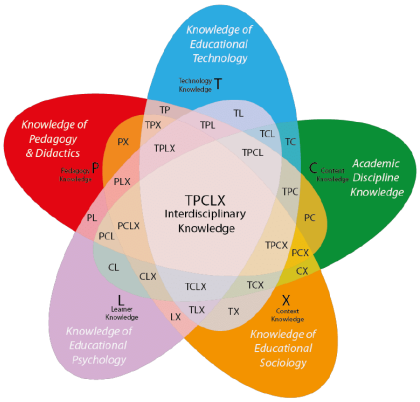

ภาพ 1 แบบจำลองกรอบทฤษฎี TPACK – XL

ที่มา : Introduction of TPACK-XL: A Transformative View of ICT-TPCK for BuildingPre-Service Teacher Knowledge Base (2012)

4. การเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ (Adult Learning)

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่มีอยู่ แล้วกำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติของตัวเอง เพื่อให้การเรียนรู้ของผู้ใหญ่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างสมบูรณ์ ผู้สอนต้องเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ และยังต้องสามารถประยุกต์หลักการต่างๆเข้ากับปัจจัยต่างๆ ทางการศึกษาเพื่อให้เกิดสภาพที่จะสนับสนุนและเหมาะต่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ให้มากที่สุด พิจารณาจาก 4 ปัจจัยหลัก ดังนี้ 1) Structure of Learning Experience การจัดกิจกรรมควรมีกำหนดการที่ยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองต่อข้อจำกัดเรื่องเวลา ควรเน้นการเรียนการสอนแบบ face-to-face มากกว่าการสอนผ่านสื่อต่างๆ และควรให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่น ตัวอย่าง การสัมมนากลุ่มย่อย หรือการโต้วาที เป็นต้น 2) Learning Climate บรรยากาศการเรียนที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ผู้เรียนต้องการเป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือในสายตาของผู้อื่น ควรเปิดโอกาสให้มีการแบ่งปันและรับฟังความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อน ผู้สอนควรทราบถึงความคาดหวังของผู้เรียน และช่วยปรับแต่งให้เหมาะสมขึ้น 3) Focus of Learning การเรียนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้และวิเคราะห์ประสบการณ์ที่ตนมีผู้เรียนควรมีอิสระในการวางแผนและจัดการการเรียนรู้ของตัวเอง ผู้สอนเป็นแค่คนคอยช่วยเหลือ ประเด็นการเรียนรู้ควรอยู่ในรูปของ “จะทำอย่างไรเมื่อ.....” มากกว่าเป็นเรื่องของทฤษฎีเพียงอย่างเดียว 4) Teaching-Learning Strategy and Media การเรียนควรเป็นไปในเชิง การแก้ปัญหา และส่งเสริมให้เรียนด้วยกัน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด โดยอาจมีส่วนร่วมในวิธีการสอน เช่น วิธีบทบาทสมมติ หรือมีส่วนในการประเมิน (Self-assessment) เป็นต้น

สอดคล้องกับ Sakcharoen (2015) กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ และแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง เป็นแนวคิดของนักการศึกษาผู้ใหญ่ที่ได้เปิดโลกทัศน์ให้กับคนทั่วไปได้รับรู้ถึงความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องของผู้ใหญ่ ที่แม้จะพ้นจากสภาพเกณฑ์การศึกษามาแล้วก็ตาม แต่ก็ยังสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต แนวคิดดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยสนับสนุน และชี้แนะให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และ Pattarakornan (2015) กล่าวว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ได้แก การจัดให้มีสวนร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดบทเรียนและองค์ประกอบในการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และตรงตามความต้องการของ

ผู้เรียน ขณะเดียวกันการเรียนรู้นั้นต้องสามารถปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและคานิยมที่พึงประสงคแกผู้เรียน โดยที่ผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แกผู้ใหญ่ ควรมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ และแนะแนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คิดเป็นมีเหตุผล สามารถแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนสามารถนำความคิด ความเชื่อและประสบการณเดิมของตนมาเชื่อมโยงกับประสบการณเรียนรู้ที่จัดขึ้นเพอนำไปสู่ความรู้ใหม่และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมัยใหม่ หมายถึง การบูรณาการองค์ความรู้ที่กล่าวมาข้างต้นมาใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ให้สามารถจัดประสบการณ์โดยคำนึงถึงคุณลักษณะตามวัยของผู้เรียน บริบทแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ด้วยวิธีที่หลากหลาย และการนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างคุ้มค่า มาตรฐานความรู้วิชาชีพครู ฐานสมรรถนะที่กำหนดไว้

มาตรฐานความรู้วิชาชีพครู ฐานสมรรถนะ หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะพื้นฐานของบุคคลที่แสดงออกในการจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนชุมชน และสังคมโดยรวม ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ในเนื้อหา การจัดการเรียนรู้ คุณลักษณะความเป็นครู และความสัมพันธ์ชุมชน ทั้งนี้นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประสบปัญหาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย เนื่องจากไม่ส่ามารถนำความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษาได้ สอดคล้องกับ Office of Professional Standards (2018) ที่กล่าวถึง มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาได้ถูกนำไปใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรของสถาบันผลิตบัณฑิต วิชาชีพทางการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องตามหลักเกณฑ์การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด โดยเฉพาะในหลักสูตรผลิตครู สถาบันผลิตครูส่วนใหญ่ยึดถือตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพเป็นสำคัญ มาตรฐานความรู้วิชาชีพครูฐานสมรรถนะ ด้านความรอบรู้ในเนื้อหาจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะและการปฏิบัติที่สะท้อนสมรรถนะตามตัวบ่งชี้ ดังนี้

สมรรถนะที่ 1 รอบรู้ศาสตร์ ความเป็นครูและเนื้อหาวิชาที่สอน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 รอบรู้ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี คุณลักษณะและการปฏิบัติที่สะท้อนสมรรถนะตามตัวบ่งชี้ คือ 1) สามารถใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) และประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการทำงาน 2) สามารถผลิตและพัฒนาสื่อดิจิทัลและเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อใช้จัดการในการเรียนการสอน และการทำงาน 3) สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนา การจัดการเรียนการสอนและการทำงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ 4) รู้เท่าทันสื่อดิจิทัล และใช้ได้อย่างปลอดภัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สมรรถนะรอบรู้ด้านวิธีการสอน(Pedagogical Knowledge) คุณลักษณะและการปฏิบัติที่สะท้อนสมรรถนะตามตัวบ่งชี้ คือ 1) สามารถพัฒนาและประเมินหลักสูตรสถานศึกษาและ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) สามารถสอนและถ่ายทอดความรู้ เป็นไปตามทฤษฎี หลักการ แนวคิด รูปแบบ วิธีการ และเทคนิคเกี่ยวกับ การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล 3) ประยุกต์ใช้ในการวางแผนออกแบบการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมถึงประยุกต์ใช้ กลยุทธ์ หรือกระบวนการ หรือวิธีการสอนใหม่ๆ ที่ส่งผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 3 รอบรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) คุณลักษณะและการปฏิบัติที่สะท้อนสมรรถนะตามตัวบ่งชี้ คือ 1) รอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน และถ่ายทอดไปยังผู้เรียน ตามระดับชั้นที่สอนอย่างเหมาะสม โดยประยุกต์ใช้ ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาวิชานั้นในการสอน 2) ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในเนื้อหาวิชาที่สอน และประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยใหม่ๆ ในการสอน 3) เพิ่มพูนความรู้ โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครู ที่สอนในเนื้อหาวิชาเดียวกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 รอบรู้ด้านเนื้อหาผสานวิธีสอน (Pedagogical Content Knowledge) คุณลักษณะและการปฏิบัติที่สะท้อนสมรรถนะตามตัวบ่งชี้ คือ สามารถเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมี ประสิทธิภาพเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาที่จะ ถ่ายทอดให้แก่ผู้เรียน

สมรรถนะที่ 2 สมรรถนะรอบรู้ผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1 รอบรู้เกี่ยวกับผู้เรียน สามารถวิเคราะห์คุณลักษณะพัฒนาการและธรรมชาติของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย รวมทั้งผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ คุณลักษณะและการปฏิบัติที่สะท้อนสมรรถนะตามตัวบ่งชี้ คือ 1) สามารถวิเคราะห์คุณลักษณะ พัฒนาการ และ ธรรมชาติของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย และประยุกต์ใช้ ในการเสริมสร้างศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) สามารถวิเคราะห์ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สังเกต คัดกรอง และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนตาม ความเหมาะสม

สมรรถนะที่ 3 สมรรถนะรอบรู้บริบท

ตัวบ่งชี้ที่ 1 รอบรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้แก่ แนวคิดด้านการศึกษา นโยบาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมของโลกที่ส่งผลต่อการศึกษาและผู้เรียนคุณลักษณะและการปฏิบัติที่สะท้อนสมรรถนะตามตัวบ่งชี้ คือ1) สามารถศึกษาติดตามแนวโน้ม ทิศทาง นโยบาย กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา และนำไปใช้ในการเรียนการสอน การจัด และการให้บริการทางการศึกษา 2) สามารถศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวโน้มสถานการณ์อนาคตภาพด้านการศึกษา ทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศ ภูมิภาค และโลก

นอกจากนี้ได้มีการกำหนดสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ด้านการออกแบบการเรียนรู้เป็นกระบวนการวางแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนการสอนตามที่ต้องการ โดยตอบคำถามให้ได้ว่าจะสอนอะไรและสอนอย่างไรจึงจะบรรลุเป้าหมายและจะทราบได้อย่างไรว่าบรรลุเป้าหมายแล้ว ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับครูในการจัดการเรียนรู้เพราะเป็นวิธีการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติโดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถมีคุณธรรม และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นต้น เป็นการเรียนรู้โดยการกระทำ การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเป็นการเปลี่ยนบทบาทในการเรียนของผู้เรียน จากการเป็นผู้รับ มาเป็นผู้เรียน และเปลี่ยนบทบาทครูจากผู้สอนมาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เน้น ให้ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และเป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้น

3. ด้านการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ เป็นความรู้ความสามารถในการ เลือกใช้และพัฒนาสื่อต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมตรงกับวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย รวมทั้งการ เลือกใช้สื่อเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนและมีความสามารถในการพัฒนาสื่อที่มีอยู่แล้วทั้งในและนอกห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Mingmuang (2017) กล่าวว่านวัตกรรมเป็นรูปแบบของสื่อการเรียนการสอนเทคนิควิธีการสอนหรือ กิจกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆที่นำมาใช้แล้วทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ดีกว่าเดิมมีคุณภาพกว่าเดิมมีประสิทธิภาพ กว่าเดิมในการเลือกนวัตกรรมใดๆ นั้นมีข้อควรคำนึง คือ ให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับธรรมชาติและระดับชั้นที่สอนโดยมีเทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการศึกษา ช่วยทำให้การจัดการเรียนรู้น่าสนใจ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ตลอดจนมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในวงการศึกษาทั้งยุคปัจจุบันและอนาคต

4. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งของการจัดการศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้เราทราบว่าการจัดการเรียนรู้ตลอดจนความพยายามต่าง ๆ ของโรงเรียนที่จะส่งเสริมการเรียน การสอนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นประสบผลสำเร็จเพียงใดเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง วิธีการต่าง ๆ ดังที่ Office of The Education Council (2007) ได้กล่าวว่า จุดเน้นของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานได้แก่ การประเมินตามสภาพจริงการประเมินความรู้ความคิดทักษะ/กระบวนการคุณธรรมจริยธรรมและ ค่านิยม การวัดและประเมินผลควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ และการใช้วิธีการที่หลากหลาย

สรุปได้ว่า มาตรฐานความรู้วิชาชีพครู ฐานสมรรถนะ ด้านความรู้ในเนื้อหา มีความสำคัญในการออกแบบการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย เนื่องจากในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หรือการปฏิบัติงานจริงในสถานศึกษา ความรู้ในด้านเนื้อหาของการจัดประสบการณ์คือหัวใจหลักที่จะส่งผลต่อเด็กปฐมวัย ดังนั้น นักศึกษาควรมีคุณลักษณะความเป็นครูที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ร่วมกับการศึกษาธรรมชาติของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษามาบูรณาการร่วมกับเทคโนโลยี เพื่อออกแบบการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมัยใหม่ จึงเป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ให้ก้าวสู่ความเป็นครูมืออาชีพในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา นักศึกษาจะต้องเป็นผู้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามกรอบมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู ฐานสมรรถนะ ซึ่งเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะพื้นฐานของบุคคลที่แสดงออกในการจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนชุมชน และสังคมโดยรวมซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ในเนื้อหา การจัดการเรียนรู้ คุณลักษณะความเป็นครู และความสัมพันธ์ชุมชน โดยเฉพาะตัวบ่งชี้ที่ 3 รอบรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) คุณลักษณะและการปฏิบัติที่สะท้อนสมรรถนะตามตัวบ่งชี้ คือ 1) รอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน และถ่ายทอดไปยังผู้เรียน ตามระดับชั้นที่สอนอย่างเหมาะสม โดยประยุกต์ใช้ ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาวิชานั้นในการสอน 2) ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในเนื้อหาวิชาที่สอน และประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยใหม่ๆ ในการสอน 3) เพิ่มพูนความรู้ โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครู ที่สอนในเนื้อหาวิชาเดียวกัน สอดคล้องกับกรอบทฤษฎี TPACK – XL ที่ให้ความสำคัญกับการบูรณาการความรู้โดยใช้ T (เทคโนโลยีการศึกษา), P (การสอน), C (เนื้อหา) , L (ผู้เรียน) และ X (บริบท) ผู้เขียนจึงขอนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมัยใหม่

บทสรุป

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมัยใหม่ คือ การผสมผสานการจัดการเรียนรู้โดยการนำกรอบทฤษฎี หลักการ และแนวคิดที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการจัดการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ซึ่งจะต้องรวบรวมองค์ความรู้ในเนื้อหาวิชามาบูรณาการกับสถานการณ์ปัจจุ บันที่พบเจอในสถานศึกษาที่ได้ปฏิบัติงาน นักศึกษาจึงจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีรอบตัว ร่วมกับการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ เพื่อนำมาออกแบบการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ให้มีความสอดคล้องกับวัย พัฒนาการ และบริบทของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ให้การออกแบบการณ์จัดประสบการณ์นั้น นักศึกษาจึงควรมีทักษะในการวิจัยที่เป็นพื้นฐานของการสังเกตพัฒนาการซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมพัฒนาการทำให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน รวมทั้งยังเป็นการปลูกฝังการเป็นครูมืออาชีพที่มีสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู

ดังนั้น รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมัยใหม่สามารถส่งเสริมให้นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานความรู้วิชาชีพครู ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษา คือการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ ครูจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และเจตคติ ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ความรู้ในเนื้อหาและการออกแบบการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผ่านการใช้เทคโนโลยีมาพัฒนาการสอนและการจัดทำสื่อให้สอดคล้องกับวัย และบริบทของท้องถิ่นตามแนวคิด TPCK - XL สอดคล้องกับมาตรฐานความรู้วิชาชีพครูฐานสมรรถนะที่กำหนดให้ครูมีคุณลักษณะและการปฏิบัติที่สะท้อนสมรรถนะตามตัวบ่งชี้ ซึ่งหากนักศึกษามีสมรรถนะเหล่านี้ย่อมส่งผลให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความคาดหวังขององค์กรมีบทบาทในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ก้าวไปในสังคมแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี

References

Angeli, C., & Valanides, N. (2009). Epistemological and methodological issues for the conceptualization, development, and assessment of ICT-TPCK: advances in technological pedagogical content knowledge. *Computers & Education, 52*(1), 154-168.

Charungkiatikul, S. (2018, March 13). *The Twenty-First Century Skill.* TruePlookpanya. Retrieved from https://www.trueplookpanya.com/education/content/66054/-teaartedu-teaart-teaarttea- (in Thai)

Keesukpan, E. (1995). *Management Skills and Practices.* Bangkok: SukkhapabjaiPUB.

Khamanee, T. (2017). *Teaching Science: Knowledge for the learning process effective*. (18 ed). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)

Mingmuang, S. (2017). *Classroom Research for Elementary Teachers*. Bangkok: Mac Publishing.

Office of Professional Standards. (2018, June 22). *Teacher Professional Knowledge Standards Competency Base of the Teachers' Council.* Retrieved from http://www.local.moi.go.th/2009/pdf/ksp1.pdf (in Thai)

Office of The Education Council. (2007). *Early Childhood Development Policy and Strategy (0-5 Years) Long-Term 2007-2016.* Bangkok: V.T.C.Communication Ltd. (in Thai)

Panich, V. (2014). *Ways to create learning for students in the 21st century.* Bangkok : Siam Commercial Foundation.

Pattarakornan, N. (2015). Concepts and Management Techniques of Adult Learning. *Journal of education silpakorn university, 12*(1,2), 18-29. Retrieved from https://so02.tci-thaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/94934

Paweenbampen, P. (2017). Research-Based Learning. *CMU Journalof Education, 1*(2), 62–71. Retrieved from https://so01.tci-thaijo.org/index.php/cmujedu/article/view/166369

Praditthabatuka, P., Intarakhamhaeng, U., & Supparerkchaisakul, N. (2013). The Psycho-Social Causal Factors Affecting the Competency and Research-Based Instruction Behaviors of Faculty Members of Rajabhat Universities in Bangkok Metropolitan and Vicinity Area1. *Journal of Behavioral Science, 19*(2), 1-16. Retrieved from http://bsris.swu.ac.th/journal/190256/3p.pdf

Saad, M., Barbar, A., & Abourjeili, S. (2012). Introduction of TPACK-XL : A Transformative View of ICT-TPCK for Building Pre-Service Teacher Knowledge Base. *Turkish Journal of Teacher Education, 1*(2), 41-58. Retrieved from http://tujted.com/makale/616

Sakcharoen, P. (2015). Adult Learning Theory and Self-Directed Learning Concept: Learning Process for Promoting Lifelong Learning. *Journal of The Royal Thai Army Nurses, 16*(1), 8 – 13. Retrieved from https://he01.tci-thaijo.org/index.php/JRTAN/article/view/35127

Sinlarat, P. (2014). *Principles and techniques of higher education*. (4ed.). Bangkok: Chulalongkorn.

Sroysing, K. (2021). The Effects of Research Based Learning in Development of Learning and Innovation Skills in The 21stCentury in Hospitality Industry Students. *Dusit Thani College Journal, 15*(2), 381–396. Retrieved from https://so01.tci-thaijo.org/index.php/journaldtc/article/view/249362